

Molt coixos d'àudio

«Aquesta obligada activitat deductiva/intuïtiva en el seguiment de la transmissió d'una conferència de premsa és, en el món occidental, una exclusivitat espanyola»

Aquesta setmana hem tingut una conferència de premsa apassionant pel canal 324. Va ser dimarts, des de la Moncloa, després de la reunió del consell de ministres (la primera després de les vacances). La intervenció inicial de Pedro Sánchez va començar provocant l'admiració dels amants de la ficció. Sánchez es va mantenir en el seu to habitual, mirant sempre a càmera, llegint probablement el teleprompter, i va posar una novetat sobre la taula: va oferir als presidents de les Comunitats Autònomes la possibilitat d'una declaració de l'estat d'alarma restringida al seu territori i avalada al Congrés dels Diputats pel govern de coalició. Va ser aleshores quan va despertar l'admiració dels amants de la ficció: va afirmar que posava a disposició de l'aprovació parlamentària de l'estat d'alarma *"la mayoría que da apoyo al Gobierno"*.

Els amants de la ficció de caràcter polític es van fregar les mans: de quina majoria parlava? De la que va aprovar la seva investidura com a president del govern espanyol amb Esquerra Republicana? De la que va aprovar les últimes prorroques de l'estat d'alarma dels darrers maig/juny amb Ciutadans? No hi ha hagut encara cap majoria parlamentària que li hagi aprovat uns pressupostos. Hi ha realment una majoria, encara que sigui relativa, que doni suport al seu govern? Existeix una majoria parlamentària estable que es pugui oferir així, de manera creïble i segura, com ho ha fet aquesta setmana Pedro Sánchez? Com que la resposta és que no, el cap de l'executiu espanyol va entrar plenament en la ficció política i va alegrar els molts seguidors d'aquest gènere que s'apleguen habitualment davant les pantalles.

Així, doncs, va ser amb l'ànim trempat que vam esperar la primera pregunta dels periodistes, perquè, en les rodes de premsa, després de la intervenció inicial sempre hi ha les preguntes dels periodistes. Però els tècnics d'àudio de La Moncloa semblen ignorar aquest fet. Es va sentir el nom d'un periodista de "El País" i res més. Al periodista li van apropar un micròfon, però no hi havia amplificació d'àudio i només podien sentir i entendre la seva pregunta els que l'envoltaven, Pedro Sánchez inclòs. La resta, no. La intèrpret al llenguatge de signes es va quedar quieta; ella tampoc sentia res. La pregunta (o preguntes) va ser molt extensa i va perllongar el silenci de la transmissió durant alguns minuts. Fins i tot, la intèrpret del llenguatge de signes es va sentir obligada a donar explicacions i en dues ocasions va fer un gest breu, que devia voler indicar que no sentia res.

L'afer va començar a ser efectivament apassionant, a l'espera de sentir la irrupció sobtada de la veu del periodista a mitja pregunta. Tanmateix, això no va passar i el silenci es va perllongar fins que Pedro Sánchez va contestar. Aleshores vam saber pel mateix Sánchez que li havien fet dues preguntes; i poca cosa més, perquè el cap de l'executiu espanyol va repetir fil per randa el seu oferiment a les comunitats autònomes de rastrejadors de l'Exèrcit i d'aprovar declaracions d'estat d'alarma demanades pels presidents. Hi va haver, amb tot, una novetat: quan probablement fugia d'estudi del qual li havien preguntat, repetint la intervenció inicial, va introduir una variació. Va assegurar que posava a disposició dels presidents autonòmics per aprovar l'estat d'alarma *"los 120 diputados del grupo parlamentario socialista"* (la majoria absoluta del Congrés són 176 diputats).

Ja els he indicat que la conferència de premsa va ser captivant: acabàvem de sortir de la ficció política per aterrar en la dura realitat d'un govern de coalició sense una majoria estable. Però continuàvem sense saber quina havia estat la pregunta que havia provocat aquest canvi. La pregunta següent, que aquesta vegada ja vam poder sentir i que la intèrpret de signes ja va poder traduir, la va formular una periodista que va començar demanant a Pedro Sánchez que mirés de

contestar la que li havia fet abans el seu company i, per facilitar-ho, la va repetir parcialment: tots dos periodistes volien saber què opinava Sánchez de les crítiques del seu soci de govern (Unidas Podemos) a la ministra d'Educació Isabel Celaá, a la que acusa de mancar de lideratge en les circumstàncies pandèmiques actuals. El gir tàctic des de la ficció de "*la mayoría que da apoyo al gobierno*" a la realitat de "*los 120 diputados del grupo parlamentario socialista*", era conseqüència, per tant, de les divisions en el govern espanyol de coalició que estaven planejant sobre la roda de premsa. Això és el que vaig deduir.

Aquesta obligada activitat deductiva/intuïtiva en el seguiment de la transmissió d'una conferència de premsa és, en el món occidental, una exclusivitat espanyola. No ho veuran pas enlloc més. És un gran atractiu pels amants dels trencaclosques. És en aquest sentit que vull retre un homenatge al Dr. Fernando Simón, responsable de Salut Pública del govern espanyol durant tota la pandèmia. Ha aconseguit una raonable comunicació en les transmissions per televisió sense que sentim mai el que li pregunten, el contingut de les demandes dels periodistes. Això té molt de mèrit, mes rere mes. Excepte durant la fase del confinament, en la qual un ajudant llegia les preguntes a Simón i als militars (i se sentien bé) fetes a distància pels periodistes, les rodes de premsa presencials del Dr. Simón del principi de la pandèmia i les igualment presencials dels darrers mesos no tenen preguntes. Hi ha uns silencis llargs abans de cada intervenció del portaveu sanitari espanyol. A vegades l'home s'espavila per fer unes pinzellades que suggereixen el que li acaben de preguntar. Altres vegades no ho fa pas. És des d'aquest esforç relatiu i des del meu reconeixement per l'enigmística que formulo l'homenatge.

No vull acabar sense donar ànims als tècnics d'àudio del Ministeri de Sanitat. Mai no és massa tard. El que no han aconseguit en sis mesos pot acabar sortint de sobte de darrere una cantonada.